

Π Ο Λ Ι Τ Η Σ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ	
Ἐνταῦθα	ἔτησίᾳ φρ. 10
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι . .	» » 12
Διὰ τὰ δημόσ. καὶ δημ. γραφεῖα	» » 15
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει	» » 16

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ	
Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει ὁ στίχος	λεπ. 20
Διὰ διατριβὰς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ' ἀποκοπὴν.	

ΤΟ ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΝ ΒΟΛΤΑ ΝΑΥΑΓΟΙ

Ἡρωϊσμὸς ἀπαράμιλλος Ἑλλήνων ναυτῶν.

Διετία μόλις συνεπληρώθη ἀφότου τὸ ἀγγλικὸν ἀτμόπλοιο τῆς Ἀνατολικῆς ἑταιρίας τῶν τηλεγράφων «Ρε-τρίβερ», ὑπὸ τοῦ ἀγγλοῦ πλοίαρχου Dun πλοιαρχούμενον, συνετρίβη ἐν μέσῃ ἡμέρᾳ ἐπὶ ὑφάλων τῶν ἀκτῶν τῆς νήσου Θήρας, νέον δὲ ναυάγιον οἰκτρότατον ἐτέρου ἀτμοπλοίου τῆς αὐτῆς ἑταιρίας καὶ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ πλοίαρχου κυβερνωμένου ἔλαβε χώραν τὴν 3 1/2 μετὰ τὸ μεσονύκτιον ὥραν τῆς Κυριακῆς ἐπὶ τοῦ βορείου ἄκρου τῆς νήσου Μυκόνου. Τὸ εὐρύτερον καὶ πολυτελέστερον ἀτμόπλοιο «Βόλτα» περιέχον πλῆρες μηχανουργεῖον, γέμον δὲ ποικίλων τῆς τηλεγραφικῆς μηχανημάτων καὶ καλωδίων περιέπλεε καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τοῦ παρελθόντος Σαββάτου καὶ Κυριακῆς τὴν μεταξὺ Τενάδου καὶ Χίου θάλασσαν ῥίπτον καλώδιον, περὶ ὥραν δὲ τῆς ἑσπέρας 9ην ἐξεκίνησε διὰ τὸν λιμένα Σύρου ἀκολουθοῦν τὴν πορείαν ἣν ἔδοσεν αὐτῷ ὁ πλοίαρχος Dun, ὅστις μετὰ τοῦτο ἀναθεῖς τὴν διοίκησιν τοῦ πλοίου εἰς τὸν ὑποπλοίαρχον κατεκλίθη μετὰ τῶν πλείστων τοῦ πληρώματος, ἀξιωματικῶν, μηχανικῶν, ἠλεκτριστῶν, ναυτῶν καὶ ἐργατῶν ἀπάντων κεκοπιακότων ἐκ τῆς διημέρου ἐργασίας. Μετὰ ὥρων τινων πορείαν τὸ πλοῖον κατελήθη ὑπὸ τρικυμίας, ἵνα δὲ ὡς οἶόν τι ἀπροεύγη τὴν βίαν τῶν πελωρίων κυμάτων ἔπλεεν ὀλοταχῶς· ἀλλ' ὅτε ἐπλησίαζε πρὸς τὰ μεταξὺ Μυκόνου καὶ Τήνου στενὰ τὸ σκότος τῆς νυκτὸς ὡς ἐκ τῆς ὁμίχλης καὶ τῆς πιπτούσης βροχῆς εἶχε καταντήσει σχεδὸν ἀδιαπέραστον καὶ αὐτὰ δὲ τὰ τηλεσκόπια εἶχον ἀποβῆ ἄχρηστα. Ἡ σύνεσις βεβαίως ὑπηγόρευεν ὅπως διεκόπτετο ἐπ' ὀλίγον ἡ πορεία τοῦ πλοίου μέχρις ὅτου ἀνέτελλεν ἡ ἡμέρα, καθόσον ἐκ τῶν διανυθέντων μιλλιῶν κατεδήλοῦτο ὅτι προσήγγιζον τὰς νήσους δι' ὧν ἔμελλε νὰ διέλθῃ τὸ πλοῖον, δυστυχῶς ὅμως ὁ διοικῶν ἀξιωματικὸς ἐξηκολούθησε τὴν πορείαν μετὰ τῆς αὐτῆς ταχύτητος εἴτε διότι ἐπίστευεν εἰς τὸ ἀλάθητον τῆς πνέιδος καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ πλοίαρχου κανονισθείσης ἐν ἀρχῇ πορείας εἴτε ὑπὸ τοῦ συνήθους ἀγγλικοῦ ἐγωῖσμοῦ κυριευθείς. Μετὰ μικρὸν ὅμως ὁ ἐπὶ τῆς πλώρας σκοπὸς ἐννοήσας ὅτι προσήγγιζον εἰς ξηρὰν εἰδοποίησε περὶ τούτου τὸν ἐπὶ τῆς γαβύρας ἀξιωματικὸν ἀλλὰ δυστυχῶς οὐδὲ τοῦτο συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ διασωθῇ τὸ κλυδωνιζόμενον πλοῖον

ἀπὸ τῆς πεπρωμένης αὐτῷ καταστροφῆς· διότι ὁ κυβερνῶν ἀξιωματικὸς τὸν μέλανα ὄγκον, ὃν ὡς ξηρὰν ἐχαρακτήρισεν ὁ σκοπὸς, ὑπέλαθεν ὡς νέφος. Δὲν παρήλθον ὅμως ὀλίγα στιγμαὶ καὶ ἐνόησε τὴν πλάνην του, ἔσπευσε δὲ νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν κοιμώμενον πλοίαρχον ὅπως οὗτος ἀλλάξῃ τὴν πορείαν τοῦ πλοίου, ἐνεργήσῃ δὲ καὶ πᾶν τὸ ἐφικτὸν πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ ἐπαπειλουμένου κινδύνου, ἀλλ' ἡ σπουδὴ του αὐτῇ ἤρχετο κατόπιν ἐορτῆς διότι ἤδη ἡ πλώρα τοῦ πλοίου ἤσπάζετο τὴν βραχώδη ἀκτὴν, ἧς βράχοι ἀπόρρωγες καὶ δεινοὶ τὴν ὄψιν ὑπέκρεινται. Διέταξεν ἀμέσως ὀπισθεν ὀλοταχῶς ἀλλὰ ματαίως, διότι εἰς τὸ περίτρομον πρόσταγμά του ἀπεκρίθη ὁ τρομαρὸς καὶ φρικῶδες δούπος τοῦ πλοίου προσαράξαντος ἐπὶ σκοπέλου ὀλίγα μέτρα τῶν ἀπωρῶγων βράχων ἀπέχοντος. Ἄπαντες οἱ ἐπιβαίνοντες τοῦ πλοίου κατελήθησαν ὑπὸ φρίκης, ἕκαστος δὲ αὐτῶν ἐζήτησαν τὴν σωτηρίαν των· καὶ οἱ μὲν ἐπὶ τῆς πλώρας κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς προσκρούσεως εὐρεθέντες ἀδιστακτικῶς ἐρρίφθησαν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ῥιπτασθέντες ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ὑπὸ τῶν λυσσῶντων κυμάτων κατεμωλοπίσθησαν μὲν ἀνῆλθον ὅμως ἐπὶ τέλους τοὺς βράχους καὶ ἐσώθησαν, οἱ δὲ μετ' αὐτοῦς, περὶ τοὺς δέκα, πεσόντες κατεπώθησαν ὑπὸ τῆς σχηματισθείσης δίνης ὡς ἐκ τῆς συστροφῆς καὶ καταθυθίσεως τοῦ ἀνοιχθέντος πλοίου, συμβάσης κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς πτώσεώς των. Ἐκ τῶν ἐν τῷ βυθισθέντι δὲ πλοίῳ ὑπολειφθέντων τρεῖς μὲν προσεκολλήθησαν ἐπὶ τῆς ἐπωτίδος τῆς πλώρας, δεκατρεῖς δὲ ἐπὶ τῶν κεραιῶν καὶ σχοινίων τοῦ πρωαίου ἴστου καὶ τελευταῖος ὅλων ὁ ἀτυχῆς πλοίαρχος Dun, ἐν ταῖς θέσεσι δὲ ταύταις ἴσαντο οἱ ἄμμοροι ἀπὸ τῆς 3 1/2 μέχρι τῆς 3ης ὥρας M. M. τῆς ἐπιούσης. Πῶς ἀντέσχον ἐπὶ 12 ὀλοκλήρους ὥρας κρεμάμενοι ὡς σταφυλαὶ καὶ πληττόμενοι ἀενάως ὑπὸ τοῦ μαινομένου βορρᾶ καὶ τῶν λυσσῶντων κυμάτων; Εἶναι βεβαίως θαυμαστὸν, μυστήριον δὲ τῆς φύσεως δυσεξήγητον· τὸ αἶσθημα τῆς αὐτοσυντηρησίας ἐν τῷ ἀνθρώπῳ πολλάκις προσδίδωσιν αὐτῷ ἰσχὺν ἀκαταγώνιστον.

Πρῶτος ῥιφθεὶς εἰς τὴν θάλασσαν καὶ διασωθεὶς ἦτο Ἕλληνας ναύτης ἐκ Μήλου, ὅστις τυχὸν τῶν πρώτων περιθάψων ὑπὸ τινος Μυκονίου χωρικοῦ Ἰωάν. Κατσαροῦ τὸ ὄνομα, ἔσπευσε εἰς τὴν πόλιν ἵνα ἀναγγεῖλῃ τὸ δυστύχημα, ἀλλὰ καταφθάσας αὐτὸν εἰς ἐκ τῶν διασωθέντων ἀξιωματικῶν τοῦ πλοίου τὸν διέταξε νὰ εἰδοποιήσῃ ὅσους ἠδύνατο Μυκονίους καὶ μετ' αὐτῶν ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν τόπον τῆς καταστροφῆς, αὐτὸς δὲ πορευθεὶς πρὸς τὴν πόλιν ἐγνώρισε τηλεγραφικῶς τὸ ναυά-

γιον τῷ ἐνταῦθα προξένῳ τῆς Ἀγγλίας καὶ Διευθυντῆ τῆς Ἀνατολικῆς ἐταιρίας τῶν τηλεγράφων κ. Μπίνη. Καὶ ἔσπευσε μὲν πλῆθος πολὺ Μυκονίων εἰς τὸν τόπον τοῦ ναυαγίου ἀλλ' ἀδυνατοῦν νὰ πράξῃ τι σωτήριον ὑπὲρ τῶν παλαιόντων κατὰ τοῦ θανάτου ναυαγῶν ἴστατο ἀνωθι τοῦ ἀπορροῶτος βράχου δρακύνον καὶ μὲ ἐσταυρωμένας χεῖρας θεωροῦν αὐτούς. Δὲν ἤλπιζον λοιπὸν εἰμὴ εἰς τὴν ἐκ Σύρου συνδρομῆν. Ὁ κ. Μπίνης ἅμα λαβὼν τὸ ἐκ Μυκόνου τηλεγράφημα ἀθωρεῖ ἐζήτησεν ἀπὸ τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοίας ἐν τῶν ἀτμοπλοίων ὅπως τρέξῃ εἰς σωτηρίαν τῶν ναυαγῶν, περὶ ὧραν δὲ 10ῆν π. μ. τὸ ἀτμόπλοιο «Καρτερία» πλοιαρχούμενον ὑπὸ τοῦ ἰκανωτάτου πλοίαρχου Ι. Βελισσαρίου καὶ τοῦ ὑποπλοίαρχου Γ. Φιλίνη ἀπέπλεε τοῦ λιμένος ἡμῶν, ἐπέβαιναν δὲ αὐτοῦ καὶ ὁ σύμβουλος τῆς Ἐταιρίας κ. Α. Μαυρογορδάτος καὶ ὁ Ἐφορος τοῦ ἐργοστασίου κ. Μπούφης. Τὸ ἀτμόπλοιο, ἕνεκα τοῦ σφοδρότατου ἀνέμου, ἔπλευσε πρὸς τὸ νότιον μέρος τῶν νήσων Ῥηνείας, Δήλου, καὶ Μυκόνου ὅπου ὑπετίθετο ὅτι, σκιαζόντων τῶν ὄρεων τῆς νήσου, ὁ ἀνεμος θὰ ἦτο μετριώτερος καὶ οὕτω τὸ πλοιοῦν ταχύτερον θὰ ἐφθάνεν εἰς τὸν τόπον τοῦ ναυαγίου, δυστυχῶς ὅμως ἀπώλετο ματαίως μίαν περίπου ὥρην διότι τὸ ἀτμόπλοιο δὲν εἶχε ναυαγήσει εἰς τὴν θέσιν «Μερσίνα», ἣν ὠρίζε τὸ πρὸς τὸν κ. Μπίνην τηλεγράφημα ἀλλὰ εἰς θέσιν «Κακοδατσοῦσα». Ἡ βραχὴ καὶ ἀπόκρημος αὐτῆ ἀκτὴ κεῖται ἐπὶ τῆς βορειοανατολικῆς ἄκρας τῆς νήσου Μυκόνου, ἀνωθι δὲ αὐτῆς ὑψοῦται τὸ ὑψηλότερον τῆς νήσου ὄρος, τοῦ προδῆτου Ἥλιου, ἐπὶ τῆς ἀντικυρυνῆς δὲ ἄκρας τῆς Τήνου ὠκοδόμητο τὸ πάλαι ὁ ναὸς τοῦ Αἰόλου ἐξ οὗ καὶ Αἰόλειον ἐκαλεῖτο πέλαγος ἡ θάλασσα ἐκεῖνη. Παρεδέχοντο μάλιστα οἱ ἀρχαῖοι ὅτι ἐν τῇ θαλάσῃ ἐκεῖνη ἀπώλεσεν ὁ Θεὸς τῶν ἀνέμων Αἴολος τοὺς ἀσκούς του, διότι ἐκεῖ ἡ θάλασσα εἶναι συνήθως ταραχώδης καὶ οἱ ἀνεμοὶ πνέουσι σφοδρότατοι καὶ ὀρηκτικοὶ ὡς ἐκ τῶν σχηματιζομένων ρευμάτων ἐκ τῶν στενῶν τῶν παρακειμένων νήσων. Περὶ ὧραν 2αν Μ. Μ. ἡ «Καρτερία» ἐφθασεν εἰς τὸν τόπον τοῦ ναυαγίου. Τὸ θέαμα ἦτο οἰκτρὸν καὶ φρικῶδες. Τὸ σκάφος τοῦ «Βόλτα» ἦτο βεβυθισμένον, μέρος δὲ μόνον τοῦ πρωραίου ἴστου, ἐφ' οὗ ἀναρριχώμενοι εἶχον ζητήσῃ τὴν σωτηρίαν τῶν οἱ ναυαγοί, ὑπέκειτο τῆς θαλάσσης· ὁ ἀνεμος ἐμαίνετο, τὰ πελώρια κύματα ἄγρια καὶ λυσσῶντα μετὰ δεινοῦ πατάγου ἐθραύοντο ἐπὶ τοῦ ἀπορροῶτος βράχου οἱ δὲ ἄφροι αὐτῶν διηνεκῶς ἔλουον τοὺς ἐξηνητλημένους ναυαγούς. Ὁ ἴστος ἤδη ἐσάλυεν οἱ δὲ ναυαγοὶ κατεψυγμένοι, κεκμηκότες καὶ περίτρομοι ἐξήντλουν τὰς τελευταίας αὐτῶν δυνάμεις, Μικρὸν ἔτι καὶ ἐγίνοντο λεία τῶν ἀγρίων κυμάτων τῆς μωκωμένης θαλάσσης. Ἡ Καρτερία δι' εὐστρόφου χειρισμοῦ ἐδοκίμασε νὰ προσπελάσῃ ἐπὶ τοῦ ναυαγήσαντος πλοίου ἀλλ' ὁ μαινόμενος βορρᾶς καὶ τὰ πελώρια κύματα μικροῦ δεῖν ἐρριπιον αὐτὴν ἐπὶ τοῦ βράχου. Κάτω ἡ λέμβος ἐφώνησε τότε ὁ πλοίαρχος· πᾶραυτὰ δὲ λέμβος κοινῆ, οὐχὶ σωτήριος, ἐρόφηθη εἰς τὴν θάλασσαν, ἐπτὰ δὲ ἄνδρες, θαλασσομάχοι, ἥρωες, εὐρέθησαν ἐντὸς αὐτῆς ἡμίγυμνοι. Νὰ πράξουν τί; νὰ ἀποθάνωσιν ἐν γνώσει καὶ ἐκουσίως ἢ νὰ σώσωσι ἄλλους κινδυνεύοντας! Πηγαίνει νὰ εὕρῃ τὸν θάνατόν σου καυμένε, εἶπε τις ἐκ τῶν ἐν τῷ πλοίῳ πρὸς ἓνα τῶν ἐπὶ τῆς λέμβου ἐπιβάντων· τὸ ξεῦρον ἀπῆντησεν ψυχρῶς ἐκεῖνος, τοῦ ὁποῦ ἡ ζωὴ ἐμελλεν νὰ ἀπολεσθῇ ἴσως μετ' ὀλίγας στιγμᾶς, ἀλλὰ δὲν μ' ἀφίνει τὸ φιλότιμο! Δὲν ἐτόλμων ἀπερισκέπτως καὶ ἐκ στιγ-

μιαίας συναρπαγῆς ἀλλ' ἐν ἐπιγνώσει τοῦ ἀπολύτου κινδύνου!! Τί ἄρα γε ἦσαν αὐτοὶ οἱ ἐπτὰ; ἄνθρωποι ναί, ἀλλ' ὄχι συνήθεις. Παραμερίσατε νὰ διέλθουν διότι εἶναι ἥρωες, διότι ἠψήθησαν βέβαιοι θάνατον καὶ ἐγχεύασαν τὸν Χάρωνα χωρὶς συμφέρον, χωρὶς ὑποχρέωσιν ἀλλὰ διὰ νὰ σώσουν ἄλλους ἀνθρώπους ἀγνώστους αὐτοῖς! Ὁ κάλως ἀπεκόπη, ἡ δὲ φέρουσα τοὺς ἐπτὰ θαλασσομάχους, ἦτοι τοὺς Ἰωάννην Σαμιώτην, Γεώργιον Σάρπαν, Κωνσταντῖτον Μίκαρον, Μικὲν Μπουρνόν, Στυλιανὸν Δαμουλάκην, Μιχαὴλ Χαντζηνικήταν καὶ τὸν ἀρχηγὸν αὐτῶν, τὸν ἀτρόμητον πλοηγὸν Σταμάτιον Βετιμῆν, λέμβος ριπτασθεῖσα βιαίως ὑπὸ τῶν ἀγρίων κυμάτων ἐγένετο πρὸς στιγμὴν ἄφαντος· ἅπαντες οἱ ἐν τῇ «Καρτερία» ὡς καὶ οἱ ἐν τῇ ξηρᾷ ἐρρίγησαν ὑπολαβόντες ὅτι ἡ λέμβος ἀπώλετο ἀλλ' εὐτυχῶς μετ' ὀλίγον ἐφάνη κλυδωνιζομένη ἐπὶ τῶν ἀγρίων κυμάτων. Ἐπὶ μίαν περίπου ὥραν ἐκωπηλάτουσιν οἱ ἐπτὰ, ἀνὰ πᾶσαν δὲ στιγμὴν ἐκινδύνεον νὰ πνιγῶσιν· τέλος μετὰ ὑπερανθρώπων ἀγῶνας προσήγγισαν εἰς τὸ ναυαγήσαν ἀτμόπλοιο καὶ ἐρριψαν ἐπὶ τοῦ ἴστου σχοινίον ἐφ' οὗ ἦτο προσδεμένη ἡ ἐκ φελλοῦ στεφάνη. Οἱ ναυαγοὶ καὶ τοὶ ἐντελῶς ἐξηνητλημένοι εἰς τὴν θεάν τῆς σωτηρίου στεφάνης κατέβαλλον τὰς τελευταίας αὐτῶν δυνάμεις, καὶ ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον ἀπεκδυόμενοι τὰ ἐνδύματα αὐτῶν περιεβάλλοντο αὐτὴν καὶ ἐρρίπτοντο εἰς τὴν θάλασσαν, ἡμιθανεῖς δὲ ἀνεσύροντο ὑπὸ τῶν ἐν τῇ λέμβῳ. Καθόσον δὲ δὲν ἦτο δυνατὸν ἅπαντες νὰ χωρήσωσιν ἐν τῇ λέμβῳ μετέφερον ἐπὶ τῆς «Καρτερίας» τοὺς πρώτους ἐπτὰ, εἶτα δὲ ἐπανελθόντες παρέλαβον ἑτέρους ἑξ. Ἐκ τῶν ἐν τῇ πρῶρᾳ δὲ προσκεκολλημένων τριῶν ἀπώλοντο οἱ δύο, ὁ μὲν εἰς παῖς εἰκοσαετής, ἀναρπαγῆς ὑπὸ τοῦ κύματος καὶ φρικῶδως συντριβεῖς ἐπὶ τῶν βράχων, ὁ δὲ ἕτερος πνιγῆς ἀποκοπέντος τοῦ σχοινίου δι' οὗ ἠθέλησαν νὰ τὸν ἀνασύρουν οἱ ἐκ τῆς ξηρᾶς. Πῶς δὲ καὶ πότε ἀπώλετο ὁ πλοίαρχος Dun δὲν εἶναι σαφῶς γνωστὸν, πιθανωτέρα ὅμως φαίνεται ἡ μαρτυρία ναύτου τινος βεβαιουμένου ὅτι ὁ ἀπολεσθεὶς πλοίαρχος μέχρι τῆς 10ῆς π. μ. ὥρας τῆς δευτέρας ἴστατο εἰς τὸ κατώτατον τοῦ ἴστου μέρος ἀλλ' ἐγγύτατα τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης ὦν καὶ διηνεκῶς πληττόμενος ὑπὸ τῶν ἀγρίων κυμάτων ἐξηνητλήθη ἐνωρίτερον καὶ πεσὼν εἰς τὴν θάλασσαν ἐταμαχίσθη σχεδὸν ριπτασθεῖς μετὰ πολλῆς σφοδρότητος ὑπὸ τοῦ κύματος ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἴστου.

Τὴν ἐπιούσαν, ἦτοι τὴν τρίτην, μεταβάσα ἡ «Υδρα» εἰς Μύκονον μετέφερον ἐνταῦθα καὶ τοὺς λοιπούς, αἵτινες νηχόμενοι εἶχον διασωθῆ εἰς τὴν νῆσον, προχθὲς δὲ, τὴν πέμπτην, μεταβάσα καὶ αὐθις καὶ περισυλλέξασα τὰ ἐννέα εὐρεθέντα πτώματα μετέφερον αὐτὰ ἐνταῦθα, χθὲς δὲ ἐτάφησαν μεθ' ὅλης τῆς ἐκκλησιαστικῆς πομπῆς. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιβαινόντων τοῦ ναυαγήσαντος ἀτμοπλοίου ἀνῆρχετο τοὺς 51, ἀπώλοντο δὲ ἐξ αὐτῶν ἐν ὄλῳ 13 ἐν οἷς καὶ δύο Ἕλληνας, οἱ ἐκ Σύρου Κωνστανταντῖνος Καβούλης καὶ Κρανίγκας. Ἡ ἀξία τοῦ πλοίου μετὰ τῆς μηχανῆς τοῦ ἠλεκτρικοῦ φωτὸς καὶ τῶν λοιπῶν μηχανημάτων ὑπολογίζεται ὡς ὑπερβαίνουσα τὰς 60,000 λίρας. Ἰδιαιτέρην μνείαν περὶ τῆς περιθάψεως, ἧς ἔτυχον οἱ ναυαγοὶ ἐν Μυκόνῳ καὶ ἐνταῦθα, ὡς καὶ περὶ τῆς ἀνδρείας τῶν ἐπτὰ ἀληθῶν θαλασσομάχων δὲν φρονούμεν ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ κάμωμεν, διότι καὶ ἡ φιλοξενία πάντων τῶν Ἑλλήνων εἶναι πασίγνωστος καὶ ἡ ἀπαράμιλλος καὶ ὑπεράνθρωπος, ἔστιν ὅτε, γενναϊότης τῶν ναυτῶν

μας αναμφισβήτητος. Ἄλλως τε οὐδεὶς δύναται νὰ ὀμιλήσῃ εὐγλωττότερον περὶ τοῦ μεγαλείου τῆς πράξεως τῶν ἐπτά θλασσιῶν μας ἢ οἱ διασωθέντες ναυαγοὶ οἵτινες ἅμα συνελθόντες ἠρώτων ἂν οἱ σωτῆρες αὐτῶν πράγματι εἶναι ἄνθρωποι ἢ ἄλλα τινὰ ὄντα ὑπερφυσικά!

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Γονιμωτάτη ὑπῆρξεν εἰς συμβάντα ἡ νύξ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα. Πλὴν τοῦ οἰκτροῦ ναυαγίου τοῦ ἀτμοπλοίου τῆς Ἀγγλικῆς τηλεγραφικῆς ἐταιρίας ἔλαβον χώραν καὶ αἱ ἐξῆς ἐγκληματικαὶ πράξεις.

Ὁ Φραγκίσκος Κακαρούχας νέος εἰκοσιπενταετῆς φιλότιμος καὶ φιλεργότατος μετὰ δεκαετῆ συνεχῆ καὶ ἄοκνον ἐργασίαν εἶχε καταρτίσει κατὰ τὴν ὁδὸν ἀγορᾶς καὶ ἐγγύς τοῦ φαρμακείου τοῦ κ. Χατζοπούλου χρυσοχοεῖον πλουτισμένον διὰ τιμαλφῶν κασμημάτων ἀξίας τριῶν καὶ πλέον χιλιάδων δραχμῶν. Τὴν νύκτα τῆς Κυριακῆς ἄγνωστοι διαρρήξαντες τὸ κλεῖθρον (λουκέτο) τῆς θύρας τοῦ καταστήματός του, ἀνοίξαντες δὲ δι' ἀντίκλειδος καὶ τὴν κλειδωνιὰν αὐτῆς εἰσῆλθον ἐντὸς τοῦ καταστήματος καὶ μετ' ἐπιμελείας ἐσάρωσαν ἅπαντα τὰ τιμαλφῆ κοσμήματα. Κλαίων τὴν ἐπιούσαν ὁ δυστυχῆς νέος διὰ τὴν ἀπώλειαν ὅλων τῶν πολυετῶν μόχθων του ἀνεκουρίζετο κάπως ἀρηγούμενος ὅτι διέλαθον τὴν ἔρευναν τῶν κλεπτῶν τὰ ἐν τινι συρταρίῳ ἐγκεκλεισμένα διάφορα ξένα κοσμήματα ἅτινα εἶχον παραδοθῆ αὐτῷ ὑπὸ διαφόρων συμπολιτῶν μας πρὸς ἐπιδιόρθωσιν.

— Ὡσαύτως ἄγνωστοι εἰσελθόντες δι' ἀντίκλειδος εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ τελωνοφύλακος Δημητρίου Πασχάλη ἀφῆρσαν αὐτῷ εἰς χαρτονομίσματα τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς δραχμὰς χιλίας πεντακοσίας ὑποπτεύοντες δὲ μὴ καὶ ἄλλα χρήματα ἐκρύπτοντο ἐν τοῖς στρώμασι καὶ λοιποῖς αὐτοῦ ἐνδύμασι κατεξέσχισαν ἅπαντα διὰ μαχαίριου.

— Ὡσαύτως ἄγνωστοι εἰσελθόντες δι' ἀντίκλειδος εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ν. Μινάρδου καὶ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ Μαρούλας ἀφῆρσαν ἐκ τοῦ κιβωτίου αὐτῶν 12 κουτάκια τοῦ γλυκοῦ ἀργυρᾶ, τρία ζεύγη ἐνωτίων χρυσῶν, μίαν χρυσὴν καρφίτσαν, ἓν χρυσοῦν δακτυλίδιον (αἰμοστάτη), 6 δακτυλίδια χρυσᾶ καὶ ἓν δεκάδραχμον χαρτονόμισμα.

— Ὡσαύτως ἄγνωστοι εἰσελθόντες εἰς τὸν κλίβανον τοῦ Ἰωάννου Ἀραγεώργη, ἐνῶ αὐτὸς ἐκοιμᾶτο, ἀφῆρσαν αὐτῷ ἐν ὠρολόγιον ἀργυροῦν καὶ τεσσαράκοντα πέντε δραχμὰς ἀνηκούσας εἰς τὸν συνέταιρόν του Νικήταν Γεωργιάδην.

— Ὡσαύτως ἄγνωστοι εἰσελθόντες δι' ἀντίκλειδος εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Μάρκου Ἀλειμματήρη ἀφῆρσαν ἐκ τοῦ κιβωτίου αὐτοῦ ἐν χαρτονόμισμα τῶν ἑκατὸν δραχμῶν, τὴν μόνην αὐτοῦ περιουσίαν.

— Κατὰ τὴν ἐβδομάδα τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου ἀνεκαλύφθη νέα μέθοδος δι' ἧς δύναται τις ἀνωδύνως ἐν τρισὶν ἡμέραις νὰ κερδαίνῃ ἑκατοστύας χιλιάδας δραχμῶν, τῆς δὲ ἐφευρέσεως αὐτῆς πατὴρ ἐγένετο ὁ εἰκοσιπενταετῆς νέος καὶ ὄρφανός πρὸς πατρός Κ. Δρόσος. Ὑπηρετῶν ἀπὸ τινος ἐν τῷ στρατῷ ὡς ἀνυπότακτος ἐπίστρατος ἀφίκετο ἐνταῦθα τὸ σάββατον τοῦ Λαζάρου, κατὰ δὲ τὴν μεγάλην δευτέραν καὶ μεγάλην τρίτην ἐξέδοτο διαφόρους συναλλαγματικὰς εἰς ἀποδοχὴν τοῦ ἐν

Μασσαλίας συγγενοῦς του Π. Καλουτᾶ καὶ τοῦ ἐπίσης συγγενοῦς του ἐν Μάγχεστερ τῆς Ἀγγλίας Π. Ζερβουδάκη καὶ τοῦ πατρικοῦ του φίλου Σωκράτους Πόθου. Καθύσον δὲ ὁ ἐκδότης τῶν συναλλαγματικῶν καὶ πρὸ τῆς ἐν τῷ στρατῷ κατατάξεώς του, στηριζόμενος ἐπὶ τῆς ἠθικῆς ὑποστηρίξεως τῶν μνησθέντων ἐν Εὐρώπῃ συγγενῶν των καὶ τῶν ἄλλων ἐνταῦθα, ἐνήργει τοιαύτας πράξεις συναλλαγῆς, εὐκολως εὗρεν ἀγοραστὰς τῶν συναλλαγματικῶν του διαφόρους ἐμπόρους καὶ τραπεζίτας, λαβῶν δὲ τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν ἀνερχόμενον τὰς 125 χιλιάδας δραχμῶν περίπου ὄχετο ἀπιῶν. Ἦδη ἐγνώσθη ὅτι αἱ συναλλαγματικαὶ του δὲν ἐγένοντο ἀποδεκταί, αὐτὸς δὲ κατὰ τινὰ πρὸς τὴν οἰκογένειάν του ἐπιστολὴν ὅτι ἀπῆλθεν εἰς Ἀμερικὴν!

— Τὸ Πάσχα ἐωρτάσθη μετὰ πλείονος ζωηρότητος ἢ ἡ ἐθνικὴ ἡμῶν ἑορτὴ τῆς 25ης Μαρτίου, ἥτις θὰ παρήρχετο ἄγνωστος ἂν μὴ ὁ φιλόκαλος καὶ ἐνθουσιώδης καφεπώλης Μ. Βιρίνης μὴ ὑπεμίμησεν αὐτὴν ἡμῖν διὰ τοῦ ὠραίου καὶ λαμπροῦ στολισμοῦ τοῦ καφενεῖου του δι' εἰκόνων καὶ ὄπλων τῶν ἀνδρῶν τοῦ 21 καὶ διὰ μυρσινῶν. Εὐθυμώτεροι ὅμως καὶ ζωηρότεροι ἐώρτασαν τὸ Πάσχα οἱ στρατιῶται καὶ ἀξιωματικοὶ τοῦ ἐνταῦθα διαμένοντος λόχου. Ἀνδρείκελα, παριστῶντα τὸν Ἰούδαν, πολλὰ φέτος ὑπὸ τὸν ἄσβεστον γέλωτα καὶ τὴν εὐχαρίστησιν τοῦ χαίνοντος πλήθους ἐπυροπολήθησαν, οἱ δὲ πυροβολισμοὶ μὲ πολλὴν ζωηρότητα ἐξηκολούθησαν καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν, εὐτυχῶς ὅμως οὐδὲν θῆμα τοῦ βαρβάρου ἐθίμου ἔχομεν ν' ἀριθμήσωμεν.

— Ὁ ἄρτι ἀφικόμενος ὑπὸ τὸν θιασάρχην κ. Δ. Ἀλεξιάδην Πανελλήνιος δραματικὸς θίασος ἤρξατο τῶν παραστάσεων του τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ἐν μέσῳ πλήθους; πολλοῦ θεατῶν ἐπανειλημμένως χειροκροτησάντων τοὺς ἠθοποιούς διὰ τοῦ Γαλλικοῦ δράματος «Γουλιέλμος ὁ ἀχθοφόρος», πρώτην φορὰν ἀναβιβάσθέντος ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ ἐν Σύρῳ θεάτρου. Τὴν προχθὲς δὲ πέμπτην παρεστάθη μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπιτυχίας τὸ δράμα «ἡ κόρη τῶν βακοςυλλεκτῶν».

Φίλιπτε κύριε Θεόδωρε

Ἐψώσατε φωνὴν διὰ τῆς ἐκδιδομένης παρ' ὑμῶν ἐφημερίδος διὰ τὴν ὅλως ἀδικον φυλακίσιν μου, καθόσον εἶναι σκληρὸν καὶ συνάμα ἀπάνθρωπον νὰ με ρίψουν εἰς τὰς φυλακὰς ἐντελῶς ἀθῶον καὶ ξένον καθολοκληρίαν τῆς πράξεως δι' ἣν με ἐφυλάκισαν. Ὡθήσατε τὴν ἀνάκρισιν νὰ δώσῃ τάχιον πέρας αὐτῆς τῆς πράξεως ἵνα οὕτω ἀποδοθῇ δικαιοσύνη εἰς ἄνθρωπον κρατούμενον εἰς τὰς φυλακὰς ἀνευ οὐδεμιᾶς αἰτίας καὶ ἀφορμῆς.

Σὲ ἀσπάζομαι ὁ Σὸς
Ν. Μπεζαντές.

Ἡ ἄνω ἐπιστολὴ τοῦ ἐν ταῖς ἐνταῦθα ἐξεταστικαῖς φυλακαῖς κρατουμένου Ν. Μπεζαντῆ πρώην ὑποαποθηκαρίου τῆς Διαμετακομίσεως ἐπὶ τεμαχίου χάρτου γεγραμμένη καὶ ἀσφράγιστος ἀποσταλεῖσα ἡμῖν, προδήλως ἔχει ὅλως ἐμπιστευτικὸν καὶ ἰδιωτικὸν χαρακτῆρα, οὐδένα δὲ σκοπὸν ἢ ἀξίωσιν δημοσιεύσεως. Οὐχ' ἤττον ἐπρίναμεν ἄρθρον νὰ τὴν δημοσιεύσωμεν χωρὶς νὰ λάβωμεν ποσῶς ὑπ' ὄψει τὸν χαρακτῆρα αὐτῆς διότι ἐνομίσαμεν ὅτι ἡ ἐπιστολὴ αὐτῆ τοῦ κ. Ν. Μπεζαντῆ ἐκ

τῆ ἀρχῆ ἀφελεία τῆς εἶναι ἢ εὐγλωττοτέρα διαμαρτυρία ὑπὲρ τῆς ἀθωότητος καὶ τῆς ἀδίκου φυλακίσεώς του. Τῆ ἀληθεία, ὡς ἐσμὲν εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν, σπανίως κατηγορουμένων τὸ δίκαιον καὶ ἡ ἀθωότης παρίσταται τόσον καταφανῆς καὶ ἀνεπίδεκτος πάσης ἀμφιβολίας, διότι ἐξ ἐπιστήμου ἐγγράφου ἀποδεικνύεται ὅτι παρέδωκεν ὅ,τι ἀκριβῶς παρέλαβεν, οἱ δὲ ἄλλοι δύο συγκατηγορούμενοι αὐτῷ κ. κ. Ῥαφαήλ καὶ Πανάρετος σαφῶς καὶ κατηγορηματικῶς ὡμολόγησαν ὅτι καὶ ἂν ὑποτεθῆ ὅτι ἐγκληματικὴ τις πράξις ἔλαβε χώραν ὁ Ν. Μπεζαντὲς εἶναι καθολοκληριαν ξένος πρὸς αὐτὴν, αὐτοὶ δὲ μόνον φέρουσιν ὅλον αὐτῆς τὸ βῆρος· ἀποροῦμεν δὲ πῶς ἡ ἀρμοδία ἀρχὴ ὑπέπεσε εἰς τόσῃν πλάνῃν καὶ παρεῖδε καταφανῆς δίκαιον ὥστε νὰ προβῆ εἰς τὴν προφυλάκισιν ἀνθρώπου ἐντελῶς ἀθώου. Ἐὰν ὅμως προέβη εἰς τὴν προφυλάκισιν αὐτοῦ ἀπλῶς πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἀνακρίσεως διὰ τὴν εὐχερεστέραν ἀνακάλυψιν τῆς ἐγκληματικῆς πράξεως (ἂν ἐγένετο τοιαύτη) ἀναντιρρήτως ἢ ἐνέργειά τῆς δὲν εἶναι ἐπαινετέα διότι οὔτε θεῖοι οὔτε ἀνθρώπινοι νόμοι ὑπαγορεύουν ὅτι δίκαιον εἶναι νὰ στιγματίζωνται, νὰ ταλαιπωρῶνται, νὰ στερεῶνται τῆς ἐλευθερίας των ἀθῶοι καὶ μάλιστα πτωχοὶ οἰκογενειάρχαι πρὸς διευκόλυνσιν τῆς δικαιοσύνης περὶ τὴν ἐπιτέλεσιν τῶν ἐαυτῆς καθηκόντων. Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ Ἀνακρίσις χάριν αὐτῆς τῆς Δικαιοσύνης θέλει σπεύσει τὴν περαιώσειν τῆς ὑποθέσεως ταύτης καὶ τὴν ἐκδοσιν τοῦ ὀριστικοῦ βουλεύματος διότι δὲν εἶναι δίκαιον νὰ διατελῆ προφυλακισμένος ἀνθρώπος τοῦ ὁποίου ἡ ἀθωότης εἶναι καταφανῆς.

ΔΙΑΤΡΙΒΗ

Ἀξιότιμε κύριε Συντάκτα τοῦ «Πολίτου».

Ὁ παρὰ τοῦ κ. Θ. Μάχρα ἀρξάμενος ρυθμὸς τῆς διακοσμῆσεως ἐν τῷ Ἱερ. Ναῷ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, δὲν μοι φαίνεται τοσοῦτον ἐπιλείψιμος ὥστε ἀπαλλαγῆναι αὐτὸν καὶ ἀντικαθιστάμενον ὑπὸ δῆθεν ἐμπειροτέρου, τεχνικῶν ὄντων τῶν ἐργων του καὶ τῆ ἐκκλησιᾶ ἐναρμόστων, δὲν παρέκλινε δὲ οὗτος ἵνα ἡ διὰ ποικιλομόρφων κοσμημάτων ἐργασία του ἐπιδειχθῆ· τούναντίου δὲ ἡ τοῦ κ. Τάμη ὡς ἐργασία δὲν εἶνε ἀξιοκατάκριτος, ἀλλὰ θέλων νὰ ἐπιδείξῃ ἴσως ἰκανότητα ἀνωτέραν τῶν δυνάμεών του, παρέκλινε τῆς εἰδικότητός του ὡς κοσμηματογράφος ἐπιχειρισάμενος νὰ ζωγραφίσῃ ἀντὶ ἀετοῦ γλαυκά, καὶ ἀντὶ κύκνων πάπιας, ὅπου ἀποδεικνύεται ναυαγῶν καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τῶν κοσμημάτων ἀναρμόστων ὄντων πρὸς τὸν ἀρξάμενον ρυθμὸν καὶ πρὸς ἐκκλησιαν ὀρθόδοξον. Δι' ἐν μόνον τείνω τὴν χεῖρα συγκαίρων αὐτῷ ὅτι ἐπέτυχε τὴν φυσικὴν ποικιλίαν τοῦ μέλανος μαρμάρου ἐπὶ τῶν στηλῶν, οὐχὶ ὅμως καὶ τοῦ χρωματισμοῦ ὄντος μέλανος αἱ ἐλλείψεις δ' αὐταὶ ἄς μὴ ἐκληρωθῶσι ὡς ἀπορρέουσαι παρὰ τῶν κ. Ἐφόρων μὴ ὄντων ἐπὶ τούτῳ εἰδικῶν καὶ ἐπιθυμούντων ὅσον ἐνεστι νὰ ἴδωσι τὸ ἔργον περατούμενον ἐπὶ τὸ βέλτιον, ἀλλ' ἵνα ἡ ἐργασία του αὕτη ἐπικροτηθῆ καθ' ὅλα οὗτος ὠφείλει ἐ-

ρευνῶν εὐρεῖν τὰ κατάλληλα δι' ὀρθόδοξον Ναὸν κοσμήματα ὧν ὑπάρχει πληθὺς, καὶ οὐχὶ τὰ ἀρμόζοντα καφφενίεις καὶ θεάτροις· ἐπιβάλλεται μοι δὲ καθῆκον μὴ μένειν ἄφωνον διότι ἴσως ἀγνωστοῖσιν οἱ ἀρμόδιοι, ὅτι δεδομένου διαγωνισμοῦ τῆς ἐν γένει διακοσμῆσεως, οἱ διαγωνισθησόμενοι οἵτινες μελετῶντες μετ' ἐμβριθείας καὶ σπουδαιότητος ἦν τοιοῦτος Ναὸς ἀπαιτεῖ εὐρεθῆσονται εἰς δίλλημα ἐπὶ ποίου ρυθμοῦ βασιζόμενοι θὰ προχωρήσωσι, προτιμωμένου τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἑτέρου, καθ' ὃ μὴ ἔχοντος σχέσιν ὁ εἰς πρὸς τὸν ἄλλον.

Θ. Βῆς καλλιτέχνης

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΝΤΙΑΝΗ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΡΙΑ ΜΕΡΗ

ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον ἐξεδόθη ἀρτίως συγγραφὴ πολλοῦ λόγου ἀξία ἅτε καλῶς συντεταγμένη πρὸ παντων δὲ τὰ κατὰ τὰ σύνορα κατὰ τὸν παρελθόντα Μαῖον συμβάντα πιστῶς καὶ ἀμερολήπτως ἀφηγουμένη. Καὶ ἐν μὲν τῷ πρώτῳ τῆς συγγραφῆς μέρει πραγματεύεται ὁ συγγραφεὺς περὶ τῶν ἀπὸ τῆς 16ης 7βρίου 1885 μέχρι τῆς 10ης Μαΐου ἰδίου ἔτους συμβάντων στρατιωτικῶν τε καὶ πολιτικῶν, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ ἀφηγεῖται ἀποκλειστικῶς τὰ κατὰ τὴν 10ην καὶ 11ην Μαΐου συμβάντα. Διὰ τῆς ἐκδόσεως τῶν δύο τούτων μερῶν τῆς συγγραφῆς του, τοῦ τρίτου προσεχῶς ἐκδιδομένου, ὁ κ. Καντιάνης μεγίστην προσήνεγκε τῷ ἔθνει ὑπηρεσίαν παρασχὼν πλήρη καὶ ἀμερολήπτου τὴν εἰκόνα τῶν κατὰ τὰ σύνορα συμβάντων, ἅτινα καὶ τοι σοβαρὰ λίαν καὶ ἀξιομνημόνευτα καὶ δυνάμενα τὰ μάλα ν' ἀναζωπυρήσωσι τὸ πεπτωκὸς ἐθνικὸν φρόνημα παρὰ μὲν τῆς Κυβερνήσεως ἐπιμελῶς ἀπεκρύβησαν, παρὰ δὲ τῶν ἐπιτηδείων καὶ ἠλιθίων διεστράφησαν, ὑπετιμήθησαν καὶ περιεφρονήθησαν. Καὶ διατὶ τοῦτο; διότι, ὡς ὀρθότατα καὶ μετὰ δικαίας ἀγανακτῆσεως λέγει ὁ συγγραφεὺς, εἴμεθα τέτοιοι τέτοιοι πάντοτε, εἴτ' ἐκ φθόνου, εἴτε ἐκ συμφέροντος, εἴτε ἐξ ἐγκεφαλικῆς χρεωκοπίας, τὰ καλὰ παραβλέποντες, καὶ πρὸ φανταστικῶν ἔστω σκιῶν πολλάκις ἀρεσκόμενοι νὰ ἱεραμιολογῶμεν, ν' ἀσχάλλωμεν, νὰ ἐπικρίνωμεν, κάτι τάχα, ἰδοὺ καὶ ἡμεῖς!

Τὸ λαμπρὸν τοῦτο βιβλίον ἐκ 302 σελίδων ἀπαρτιζόμενον καὶ ἐπὶ λαμπροῦ χάρτου ἀριστα ἐκτετυπωμένον τιμᾶται ἀντὶ δραχμῶν 2 1/2. Τὴν ἀπόκτησιν τοῦ βιβλίου τούτου στενωῶς συνιστῶντες τοῖς ἡμετέροις συμπολίταις, γνωστοποιοῦμεν αὐτοῖς ὅτι καὶ ἐνταῦθα ἀπεστάλησαν ἱκανὰ σώματα αὐτοῦ πρὸς πώλησιν. Οἱ βουλόμενοι νὰ ἀποκτήσωσιν αὐτὸ ἀπευθυνθήτωσαν πρὸς τὸν συντάκτην τοῦ «Πολίτου» ἢ τὸ ἡμέτερον τυπογραφεῖον.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἡ κάτωθι τῶν δωματίων τῶν Υἱῶν Χ. Νικολαΐδη κειμένη μεγάλη ἀποθήκη ἢ ὑπὸ τῶν Θεοδωρίδη καὶ Χατζηκωνσταντῆ κατεχομένη ἐνοικιάζεται. Οἱ βουλόμενοι ἀποτανηθήτωσαν εἰς τὸν Μιχ. Μαυρακάην.